

EXPUNERE DE MOTIVE

la Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 9/2004 privind unele contracte de garanție financiară

Obiectul Ordonanței Guvernului nr. 9/2004 privind unele contracte de garanție financiară îl constituie transpunerea integrală în legislația românească a prevederilor Directivei 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din data de 6 iunie 2002 privind contractele de garanție financiară.

Necesitatea includerii unor astfel de prevederi în legislația românească este determinată de transpunerea în practică a angajamentelor României asumate în cadrul Documentului de informații suplimentare la Capitolul 3 „Libera circulație a serviciilor” care prevede drept termen de preluare a Directivei 2002/47/CE sfârșitul anului 2003.

Scopul prezentului act normativ îl reprezintă reglementarea regimului juridic al contractelor de garanție financiară care pot fi probate prin înscris sau altă formă echivalentă, stabilirea unui regim minim privind utilizarea garanțiilor financiare, în primul rând, a celor bilaterale, circumscrise sectorului financiar.

Directiva creează un regim comunitar pentru constituirea de garanții asupra valorilor mobiliare și a sumelor de bani, pentru a contribui la integrarea și reducerea costului piețelor financiare și la stabilitatea sistemului financiar din cadrul Uniunii Europene susținând astfel libera prestare a serviciilor și libera circulație a capitalurilor în piața unică a serviciilor financiare. Directiva asigură un echilibru între eficiența pieței și siguranța părților contractante și a terților, înlăturând, printre altele, și riscul de fraudă. În vederea creșterii siguranței juridice a contractelor de garanție financiară, în contextul transfrontalier, Directiva stabilește că anumite prevederi din legea falimentului nu se aplică acestor contracte în privința acordurilor bilaterale de compensare, a furnizării de garanții suplimentare și a substituirii garanțiilor, că legea aplicabilă este legea statului unde este constituită garanția financiară, respectiv registrul valorilor mobiliare asupra cărora se constituie o garanție financiară, că executarea ori constituirea unei garanții financiare nu trebuie să depindă de îndeplinirea unor formalități cum ar fi întocmirea unui document într-o anumită formă.

Prevederile referitoare la legea aplicabilă nu înlătură nici o restricție sau cerință prevăzută de legislația națională referitoare la verificarea contractelor de garanție financiară, la drepturi și obligații, la modul în care se pot introduce acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor, referitoare la modul în care se ridică pretenții la obligația de a compensa sau la faptul că garanția a fost încheiată înainte ca beneficiarul garanției

să fi cunoscut sau să fi trebuit să cunoască despre deschiderea unei proceduri de reorganizare sau de faliment în cazul furnizorului garanției.

Având în vedere implementarea principiilor de mai sus, Ordonanța Guvernului nr. 9/2004 stabilește prevederi referitoare la:

- domeniul de aplicare a ordonanței, respectiv contractele de garanție financiară încheiate în scopul garantării obligațiilor financiare, precum și garanțiile financiare;

- apartenența la sistemul financiar atât a beneficiarului, cât și a furnizorului garanției financiare;

- punerea la dispoziție a garanției și înscrisul probator;

- condițiile de formă care presupun îndeplinirea doar a acelor formalități prevăzute prin ordonanță;

- executarea garanțiilor financiare – cu și fără transfer de proprietate – și modalitățile de executare a acestora;

- dreptul de utilizare a garanției financiare în cadrul contractelor de garanție financiară fără transfer de proprietate, inclusiv prin exercitarea dreptului de înlocuire, printr-o garanție echivalentă ori prin compensare sau prin plata obligațiilor financiare garantate cu garanția echivalentă;

- recunoașterea contractelor de garanție financiară cu transfer de proprietate;

- recunoașterea, în condițiile prevăzute de ordonanță, a clauzei privind compensarea cu exigibilitate imediată, respectiv a celorlalte clauze ale contractelor de garanție financiară indiferent de începerea sau continuarea procedurii reorganizării judiciare și a falimentului privind furnizorul sau beneficiarul garanției;

- legea aplicabilă contractelor de garanție financiară este legea statului în care se află contul relevant – registrul sau contul în care se constituie garanția, lege care se aplică numai elementelor precizate de ordonanță.

Față de cele prezentate mai sus, Parlamentul României a adoptat Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 9/2004 privind unele contracte de garanție financiară.